Nr. 171. **Piątek 28. Lipca 1871.** **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc zł.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. lipca b. r. udzielić dyrektorowi komercyalnej kancelaryi radcy ministeryalnemu dr. Wilhelmowi baronowi Schwarz-Senborn, powołanemu do kierownictwa wystawy powszechnej, która odbędzie się we Wiedniu w r. 1873, godność rzeczywistego tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

J. Ex. minister skarbu nadał adjunktowi prokuratoryi skarbowej we Lwowie dr. Janowi Jamińskiemu prowizoryczną posadę radcy skarbowego przy galicyjskiej prokuratoryi skarbowej.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Wiener Ztg." z dnia 26. b. m. ogłasza uchwały obydwóch delegacyi sankcyonowane przez Najjaśn. Pana o wydatkach wspólnych na rok 1872, o kredycie dodatkowym na wojsko za r. 1871, o obróceniu na fortyfikacye Przemyśla kwoty uchwalonej na fortyfikacye Jarosławia i o rozciągnięciu kredytu dodatkowego na potrzeby marynarki w roku 1870, w końcu o zamknięciu rachunków z wydatków wspólnych z r 1869.

Warszawa. Do „Ostsee-Ztg." piszą z Warszawy: „Od niejakiego czasu donoszą dzienniki o wielkich klęskach elementarnych w Królestwie Polskiem. W niektórych okolicach palą się już od kilku tygodni lasy i torfiska. W Choroszczu, koło Białegostoku zgorzała ze szczętem ogromna fabryka płótna. W Riezanie spaliło się kilkaset domów, dworzec kolei żelaznej i kilkadziesiąt wagonów z zapasami zboża i rozmaitych towarów. Szkoda, którą poniosła sama kolej żelazna, wynosi przeszło dwa miliony rubli. Cholera zabiera wiele ofiar nie tylko w Petersburgu i Moskwie, lecz także w kilku guberniach innych państwa rosyjskiego.

— Do tegoż dziennika piszą z Warszawy: „Do zamierzonej fortyfikacyi kilku punktów na Wołyniu, które to roboty jeszcze w tym roku się rozpoczną, należą fortyfikacye dworców kolei żelaznej w Radziwiłłowie i Wołoczyskach położonych na granicy Galicyi. W okolicach Radziwiłłowa rozpoczęli już inżynierowie rosyjscy swoje czynności, a wedle ich planu ma w pobliżu dworca kolei żelaznej w Radziwiłłowie stanąć cytadela z kilkoma wysuniętemi fortami Fortyfikacye te mają być w przeciągu trzech lat skończone. — Inne fortyfikacye odnoszą się do obwarowania Brześcia litewskiego i Kijowa."

Londyn. Dnia 20 b m. toczyły się w izbie niższej parlamentu angielskiego obrady nad bilem odnoszącym się do tajnego głosowania przy wyborach. John Packington postawił wniosek przejścia do porządku dziennego nad tem przedłożeniem. Wniosek ten wywołał nader ożywioną, a nawet poniekąd namiętną rozprawę. Minister oświecenia Forster, który był obrońcą bilu ze strony rządu powiedział, iż rząd w żaden sposób z powyższym wnioskiem Packiugtona zgodzić się nie może, a odrzucenie bilu zostawia izbie lordów tak samo, jak odrzucenie bilu odnoszącego się do zniesienia kupnych posad w wojsku. Po tem oświadczeniu ministra powstał deputowany Liddell i powiedział, iż przeczuwa on, że ministerstwo i w tej kwestyi zechce ratować swój honor rozporządzeniem korony. Opozycya powitała te słowa głośnemi okrzykami Potem zabrał głos przewódzca opozycyi Disraeli; mówił on tym razem znacznie spokojniej jak zwykle. Między innemi rzekł on, iż przywileje parlamentu są jedyną zaporą przeciw ograniczoności i zarozumiałości ministerstwa. Po tych słowach wezwał go Vernoir Harcourt, aby postawił wniosek nieufności dla rządu, gdyż w przeciwnym razie spotka go słuszny zarzut tchórzostwa parlamentarnego.

Było jeszcze kilka mów za i przeciw bilowi, poczem się izba niższa odroczyła.

— W Anglii zniesienie systemu kupowania miejsc w armii wywołało ogromną wrzawę. Rząd za radą lorda Derby wyręczył się rozporządzeniem królewskiem, ażeby przy końcu sesyi i po długich walkach parlamentarnych nie stanął z próżnemi rękami przed wyborcami. Obecnie z dzienników angielskich tylko „Daily Telegraph" i „Daily News" są zadowolone z tego niezwykłego kroku ministerstwa. Dwa wielkie organa liberalne „Morning Post" i „Times" stanowczo potępiają ten krok ministerstwa angielskiego. „Morning Post" nazywa postępowanie ministerstwa niekonstytucyjnem, a „Times" widzi w tem zamach stanu. Dziennik ten przemawia w tej sprawie daleko gwałtowniej niż główny organ stronnictwa konserwatywnego „Standard". Telegram z Londynu pod dniem 24. b. m donosi: Słychać, że Disraeli wniesie na posiedzeniu parlamentu z 31. z. m. otwarte wotum nieufności dla ministerstwa. W parlamentarnych kołach zapewniają, że wniosek ten w izbie niższej zostanie odrzucony, a natomiast przyjęta zostanie w izbie wyższej rezolucya lorda Richmond, która żąda, ażeby izba po raz drugi przystąpiła do obrad nad bilem wojskowym, a przytem zganiła postępowanie ministerstwa, które przeprowadza sprawy wniesione w izbie przy pomocy prerogatyw korony.

Paryż. Na posiedzeniu z dnia 20. lipca obradowało zgromadzenie narodowe, jak to już wczoraj wspomnieliśmy, nad jednym z najważniejszych przepisów prawa o radach jeneralnych. Chodziło bowiem o rozstrzygnięcie, czy w komisyach departamentowych, przydanych do boku prefektom, mają przewodniczyć sami prefekci, czy też bądź rady jeneralne bądź też komisya z łona swego będą przewodniczących wybierały? Nowe prawo nadaje komisyom departamentowym atrybucye władz kontrolujących działanie prefektów; niestósownym przeto zdawał się w tej mierze projekt rządowy, według którego kontrolowani kierować niemi mieli. Z drugiej zaś strony zauważano, iż wybór przewodniczących przez rady jeneralne wyniósłby osoby tychże przewodniczących do zbyt wielkiego znaczenia i stanowisko ich z urzędem prefektów przynajmniej zrównał, jeżeli nie nadał mu nawet przewagi. Zgromadzenie narodowe obrało więc drogę pośrednią, przyznając prawo wyboru przewodniczących 428 głosami przeciw 138 samymże komisyom departamentowym. Z przyjęciem powyższego paragrafu główne kwestye sporne w sprawie o radach jeneralnych zostały wyczerpane; wszakże dopiero trzecie czytanie ustawie tej nada moc obowiązującą, a dzisiaj przewidzieć jeszcze nie można, czyli wszystkie zapadłe uchwały zdołają się utrzymać. Jakkolwiek bowiem znaczna większość deputowanych szczerze pragnie usunięcia wad i nadużyć dawnej centralizacyi i urzeczywistnienia myśli samorządu gminnego, to pod względem środków do celu prowadzących równie pomiędzy deputowanymi jak w rządzie i prasie zdania są jeszcze wielce podzielone. „Chcecie pozbyć się opieki prefektów", woła „Siècle", „a bardzo być może, że oddacie ją tylko w inne ręce, tworząc zgromadzenie, które łączy w sobie część władzy rad jeneralnych z niektóremi atrybucyami zarządu departamentalnego. Chcecie uciążliwą opiekę tegoż zarządu zastąpić działaniem mężów, wybranych na ten cel przez głosowanie powszechne, a być może, że dojdziecie w końcu jedynie do usunięcia powagi rad jeneralnych na korzyść kilku wielkich posiadaczy, którzy obejmą wyłączne kierownictwo spraw gminnych. Pragniecie użyć tylu mężów sumiennych w sprawach publicznych i gorliwych w dążeniu do postępu lecz być może, iż za sprawą waszą rząd gminny dostanie się w ręce szczupłego zgromadzenia oligarchów, tem niebezpieczniejszego, iż będzie wszechwładne i ożywione duchem wstecznym. Duvergier de Hauranne rozbierał w zgromadzeniu narodowem bardzo szczegółowo powyższe zarzuty i doszedł do wniosku, że ustanowienie rad departamentowych wykracza stanowczo przeciw zasadom szczerej i prawdziwej decentralizacyi. „Siècle" zaś, który walczył tak długo i tak gorliwie w obronie decentralizacyi, sądzi, że w obec tych sprzeczności i błędów nowego prawa, w obec zbyt długiego urzędowania członków rad jeneralnych, w obec wreszcie licznych obaw, jakie budzą komisye departamentowe, zdanie p. de Hauranne, jako znakomitego znawcy urządzeń administracyjnych Francyi, na baczną zasługuje uwagę.

Jak wiadomo, odrzuciła już komisya budżetowa projekt oclenia płodów surowych, przez co oświadczyła się przeciw jednej z głównych zasad projektu finansowego p. Pouyer-Quertier. Nie ulega prawie wątpliwości, że zgromadzenie narodowe zatwierdzi uchwałę swej komisyi, ztąd urosła pogłoska, iż minister skarbu złoży tekę, nie czekając nawet obrad w plenum Izby. Według „Presse" p. Pouer-Quertier miał w komisyi budżetowej wyrazić się, iż nie zna innego środka zadośćuczynienia potrzebom skarbu; powszechne jednakże panuje mniemanie, że minister chciał jedynie wywrzeć na deputowanych pewien nacisk i że tak łatwo nie da za wygraną. Komisya budżetowa w miejsce oclenia płodów surowych proponuje podatek od tkanin, z czego „Journal des Débats", uchodzący za powagę w sprawach finansowych i ekonomicznych, równie niezadowolony jak z projektu rządowego. „My, piszą „Débats", nad rzekomy system amerykański komisyi budżetowej przekładamy zasady, które zawdzięczamy sławnemu Turgot; chcemy więc, aby zamiast produkcyą czyli inaczej „na-sienie" wszelkich dochodów przeciążyć podatkami, takową raczej od wszelkich ciężarów zwolniono, a opodatkowano dochody, jak to uczynili wielcy finansiści angielscy w stosunkach równie krytycznych, jak nasze dzisiejsze."

— Ustąpienie wojska niemieckiego z departamentów Eure, Seine Inférieure i Somme przyjęły wszystkie dzienniki z wielkiem zadowoleniem. Nawet „France", która niedawno jeszcze łżyła Niemców i groziła im zemstą, nie tai swego ukontentowania z rozporządzenia cesarza Wilhelma, lecz pisze w końcu: „Bylibyśmy sobie życzyli, aby rząd mógł nam zwiastować równie pomyślną wiadomość o departamencie Sekwany. Porządek w Paryżu przywrócony, a więc upadł powód, na mocy którego państwo niemieckie przedłużało obsadzenie fortów i okręgu St Denis." „Siècle" zaś do wiadomości o zniesieniu okupacyi dodaje następującą uwagę: „Rząd, jak wiadomo, poczytuje sobie za obowiązek jak najrychlej uwolnić kraj zupełnie od okupacyi. Dalsze dwie wypłaty niebawem zostaną uskutecznione, a 25. sierpnia z długu naszego bez wątpienia już półtora miliarda będzie zapłacone. Miejmy nadzieję, że Prusacy wiernie dopełnią warunków traktatu i nie zmuszą nas do ponowienia słusznych naszych zażaleń."

— Według najnowszych wiadomości z Algieru mają być korespondencye dzienników francuskich o wielkiem spustoszeniu kilku okręgów przez powstańców mocno przesadzone. Powstańcy podpalili tylko kilka folwarków i osobno położonych zabudowań gospodarskich, wskutek czego w okręgu Miliana stan oblężenia został zaprowadzony. Wojska jenerała l'Allemanda przekroczyły Diurdiurę. W Kabylii nie ma już wcale powstańców, a mieszkańce jej płacą podatki bez najmniejszego oporu.

— Telegramy podają w obszerniejszem streszczeniu mowę Thiersa przy dyskusyi nad petycyami, żądającemi interwencyi w celu przywrócenia świeckiej władzy papieża. Thiers żałował najpierw w mowie swojej że kwestya ta w zgromadzeniu podniesioną została ale oświadczył przytem, że dawniejszych swych zasad nie zaprze się. Dalej nadmienił, że pomimo przewagi opinii, panującej chwilowo we Francyi zasad swoich nie zmienił w tej sprawie. Smutne teorye o narodowościach — rzekł Thiers — które spowodowały zaniechanie polityki tradycyjnej Henryka IV na równowadze europejskiej opartej, doprowadziły Francyę w końcu do klęsk, jakie poniosła w ostatnich czasach. Napróżno ostrzegałem że jedność Włoch pociągnie za sobą jedność Niemiec. Teraz gdy Włochy stały się silnem europejskiem mocarstwem powstaje pytanie, co robić? Nie należy prowadzić polityki, która zawiodłaby nas do wojny. Włochy znajdują poparcie u całej Europy. Mając przyszłość na oku nie trzeba zapuszczać się w drogę, na której niepodobnaby dojść do końca. Polityka francuska jest polityką pokoju. Usiłujemy zorganizować armię, podnieść właściwe jej przymioty przez karność, zwiększyć jej wiedzę przez naukę nie w widokach wojny, ale z przezorności, aby utrzymać Francyę na jej wysokiem stanowisku w rzędzie mocarstw europejskich. Byłoby to złą polityką, gdybyśmy zrazili sobie tak silnego sąsiada, jakiem dla nas są obecnie Włochy. Jednakże mamy obowiązki względem papieża. Listu do papieża nie pisałem i nie mogę mu żadnej rady udzielić. To tylko można powiedzieć, że Francya stoi dla niego otworem. Stosunki stworzone konkordatem wymagają, ażeby papież był niepodległym. Nie należy przedewszystkiem kompromitować interesów i polityki francuskiej, ale z drugiej strony przyrzekł Thiers czynić wszystko co można, ażeby bronić i utrzymać niepodległość papieża.

— Wybory gminne odbyły się w Paryżu w nie-

dzielę i wypadły tak samo jak wybory deputowanych pomyślnie dla stronnictwa umiarkowanych republikanów.

Rzym Korespondent rzymski donosi do „Pall Mall Gazette“ następujące ciekawe szczegóły o przybyciu króla Wiktora Emanuela do wiecznego miasta:

Wiktor Emanuel przybył do Rzymu w krytycznym stanie zdrowia i przez cały czas swego pobytu chorował na febrę. Nie powinienem też opuścić wzmianki, że w wysokim stopniu znajdował się pod wpływem religijnego wzruszenia. Mogę powiedzieć, że Wiktor Emanuel cierpi na wielki upadek ducha, odkąd papież ogłosił przeciw niemu dekret ekskomunikacyjny. W pałacu Pitti w Turynie i w San Rossore kazał obok pokoju swego sypialnego urządzić kaplicę, gdzie każdego rana o 7 godzinie słucha mszy św., odprawianej przez jego kapłana. O usposobieniu jego religijnem donoszą wiernie do Watykanu, gdzie jako dobry znak uważają tę okoliczność, a jezuici i niektórzy kardynałowie nalegają podobno na papieża, aby korzystał z tej sposobności, i wielką na niego rzucił ekskomunikę. Lecz nie tylko margrabia Baviere, redaktor „Oservatore Romano“ nie chce ogłosić jej w swym dzienniku, lecz nie można też znaleść nikogo, coby był tyle śmiałym i wedle przyjętego zwyczaju przybił dekret na drzwiach głównej bazyliki; tak więc pozostaje ekskomunika tymczasowo martwą literą.

Kronika.

— Z Rohatyna donoszą nam, że z powodu mianowania JEx. Agenora hr. Gołuchowskiego namiestnikiem Galicyi tamtejsza rada gminna na posedzeniu z 25. lipca uchwaliła iluminować miasto, by tym sposobem okazać wdzięczność dla tronu i cześć dla nowego namiestnika.

— Z Żydaczowa zaś donoszą nam, że 25. bm. ludność tamtejsza chcąc objawić radość swoją z powodu mianowania JEx. hr. Gołuchowskiego namiestnikiem, urządziła rzęsistą iluminacyę a w nocy odbył się pochód z pochodniami z muzyką na czele. Reprezentacya miasta udała się do c. k. starosty prosząc go ażeby był tłumaczem tej radości mieszkańców Żydaczowa przed JEx. namiestnikiem.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.)

Oszustwo. W ubiegłym roku dnia 13. września przybył kupiec rosyjski Szulim Wernik z 3 spólnikami Kamieńca Podolskiego do Lwowa, w celu zakupienia szkła i zajechał do domu zajezdnego Czaczkesa przy ulicy św. Anny. Nazajutrz po przybyciu gdy Wernik w mieście szukał za składem szkła, nawinął mu się nieznajomy żyd Alter który nazwał się za faktora i przyrzekł mu nastręczyć fabrykanta szkła z Krakowa u którego nabędzie towaru o wiele taniej niżeli u kupców lwowskich. Wyłudził nadto w towarzystwie niejakiego Lichtenheima jeszcze 3 złr. od Wernika, by mógł telegrafem powołać fabrykanta do Lwowa. Następującego dnia oznajmił Alter Wernikowi, że fabrykant przyjedzie w następującą niedzielę do Lwowa i stanie w hotelu Żorza. Odtąd Alter i jego towarzysz Lichtenheim nieodstępywali Szulima Wernika i jego wspólników i nocowali nawet u nich w domu zajezdnym. W niedzielę dnia 18. września uwiadomił Lichtenheim Szulima W. o przybyciu fabrykanta i zaprowadził go do hotelu Żorza. Przed tym hotelem czekał już Alter i wskazał na wychodzącego właśnie mężczyznę bardzo przystojnie ubranego nadmieniając że jestto oczekiwany fabrykant. Ten zawołał na fiakra wsiadł do powozu i polecił Alterowi żeby oświadczył Wernikowi, iż go w celu bliższego rozmówienia się wieczorem na Strzelnicy oczekiwać będzie. Stanął tam Wernik w oznaczonym czasie, ale fabrykant zabawiając się z Alterem opowiadał temu o swoich stosunkach kupieckich i t. p. rzeczach a Wernikowi tylko tyle oświadczył, iż z nim pomówi i zgodzi się względem zprzedaży szkła dopiero gdy okazy towaru zobaczy. Nazajutrz przyniósł Alter okazy szkła do domu zajezdnego i zgodził się w przytomności Lichtenheima z Wernikiem i tegoż wspólnikami na cenę pojedyńczych okazów, które odpowiadały i co do jakości i co do ceny życzeniom Wernika i jego wspólników. Zgodzono towaru razem na 1.700 złr. w. a. Gdy jednak kupcy tylko 1.400 złr. gotówką złożyć mogli, obiecał im Alter że na resztę wyjedna kredy u fabrykanta, byle tylko Wernik podpisał weksel na tę sumę, który Lichtenheim podał mu do podpisania. Było to już nad wieczorem, gdy Wernik z Alterem udali się do ogrodu „pod gołąbkami“ na Łyczakowie, gdzie ich fabrykant szkła oczekiwał. Zasiedli w altanie gdzie przy świetle interes załatwiono. Gdy Wernik 1400 złr. w gotówce odliczył i wraz z wekslem fabrykantowi wręczył, ten miał stosownie do umowy wydać szkło ze swych magazynów. Pod pozorem jednak, że jeszcze coś z Alterem ma pomówić, wyszedł z nim altany — i oba nie wrócili już więcej. Policja lwowska wyśledziła następnie że rolę fabrykanta odegrał tutejszy tancmistrz żydowski Alter Chocheles, którego wraz z Lichtenheimem do sądu oddano. Faktor Alter nazywał się właściwie Jakób Rosenberg, i wypuszczonym był nie długo przedtem z tutejszego domu karnego, gdzie za podrobienie rosyjskich rubli papierowych 8 lat więzienia odsiedział. Dnia 20. b. m. stanęli przed sądem (przewodn. c. k. radca kraj. p. Lidl, oskarz. zastępca c. k. prokuratoryi państwa dr. Budwiński, obrońcy dr Ruff i dr. Schaff) Markus Bund vulgo Alter Chocheles, urodzony we Lwowie, żonaty 30 lat mający, wyznania mojżeszowego, tancmistrz, sądownie już karany i Sender Lichtenheim, ze Lwowa, 22 lat mający, stanu wolnego, wyznania mojżeszowego, dozorca przy budowlach. Jakób Rosenberg zbiegł i zostaje dotąd poszukiwany listami gończemi.

Obżałowani zapierali się przed sądem wszelkiego udziału w powyższem oszustwie. Pomimo tego sąd jednakże uznał ich dla zbiegu poszlaków winnymi zbrodni oszustwa popełnionego na Szulimie Werniku i skazał M. Bunda na 3 lata a S. Lichtenheima na 2 lata ciężkiego więzienia zaostrzonego z postem co tygodnia.

Skazani zapowiedzieli rekurs.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. lipca 1871 w mieście Lwowie). 61 Anna Kosowska, żona stolarza, l. 42, powiesiła się. Dzieci, na konwulsyę: 62 Katarzyna Śliwińska, l. $^{8}/_{12}$, 63 Michał Demko, l. $^{9}/_{12}$, 64 Aniela Wolańska, l. 2, 65 Karolina Chowaniec, l. $^{3}/_{12}$, 66 Emilia Wolf, l. $^{3}/_{12}$. 67 Giala Selinger, syn urzędnika, l. 2, na wodę w głowie 68 Florentyna Schleicher, l. $^{11}/_{12}$, na konwulsyę. 69 Władysław Pagacz, l. 1 $^{9}/_{12}$, na puchliznę. 70 Marya Pietnacka, l. 5 $^{6}/_{12}$, na gruźlicę 71 Zygmunt Pasternak, syn stolarza, l. 1 $^{5}/_{12}$, na gruźlicę. 72 Józefa Linkun, l. 1 $^{4}/_{12}$, na suchoty. 73 Katarzyna Klimas, l. 9, na ospę. 74 Józefa Hitner, l. 3 $^{8}/_{12}$, na ospę. 75 Jan Presler, 6 tygodni, na biegunkę. Z braku sił żywotnych: 76 Marya Biniarz, $^{1}/_{2}$ godziny, 77 Katarzyna Folie, l. $^{2}/_{12}$, 78 Józefa Winkler, l. $^{1}/_{12}$, 79 Roman Gabazewski, 18 dni, 80 Marya Musak, 14 dni, 81 Marya Miting, 14 dni. 82 Władysław Jasiński, 14 dni, 83 Zofia Wierzbicka, l. $^{5}/_{12}$, 84 Fryderyk Teimer, 8 dni. 85 Marya Michalik, więźnia, l 20, na suchoty 86 Malke Frenkel, l. 80, ze starości. 87 Wolf Dominik, blacharz, l. 50, na wodę serca. 88 Mojżesz Silberstein, l. 26, na udor mózgu. 89 Josel Stauser, l 30, na zapalenie mózgu. 90 Izak Lilien, l. 7, na zapalenie mózgu. Na suchoty: 91 Leon Bartel, subjekt, l. 19, 92 Markus Kahane, wyr., l. 21, 93 Hene Wandel, wyr., l. 54. Dzieci: 94 Kaile Hammer, l. 5, 95 Marie Tanenbaum, l. 4, 97 Jütte Kunke, l. $^{2}/_{12}$, 98 Pesche Rapel, l. $^{4}/_{12}$, na zapalenie płuc. 99 Chane Feldbaum, l. 3 $^{3}/_{12}$, na wodę w głowie. 100 Sara Reter, l $^{3}/_{12}$, na cholerynę. 101 Izrael Heftler. 14 dni, z braku sił. 102 Adam Bojanow, od 9. Infant., l. 21, na gruźlicę. 103 Jan Kuryłow, inwalid, l. 30, na gruźlicę

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Drohobycz		Sanok		Gorlice		Dębica		Tarnów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	90	5	20	4	92	5	12	5	51
„ żyta	3	45	4	—	3	28	3	50	3	48
„ jęczmienia	2	75	3	25	3	35	2	85	2	75
„ owsa	1	80	2	20	2	46	2	—	2	10
„ grochu	—	—	—	—	—	—	5	—	5	75
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—		3	37
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	2	—	—	—	1	60	1	40
Cetnar siana	1	50	1	40	—	—	1	60	1	70
Sąg drzewa twardego	10	—	7	25	—	—	4	—	12	—
„ „ miękkiego	7	—	4	50	—	—	8	—	9	—
Funt mięsa wołowego		15	—	20	—	—	—	18	—	—
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Sprawozdanie

z IX. posiedzenia lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbytego dnia 27. czerwca 1871 pod przewodnictwem prezesa p. Józefa Breuera.

(Dokończenie.)

IX. C. k. Ministerstwo handlu i kr. węgierskie Ministerstwo handlu udzieliły Janowi Herrmann, właścicielowi hamarni w Scheibs w niższej Austryi wyłączny przywilej na wydoskonalone wyrabianie stalowych ostrzy do hyblów i innych narzędzi do krajania przez użycie nowego sposobu hartowania na przeciąg pięciu lat, pod tym wyraźnym warunkiem, aby dla przeszkodzenia wdychania szkodliwych trujących wyziewów, wywiązujących się przy użyciu nowego środka do hartowania, czynność cała, w podanym opisie wyszczególnioną odbywała się pod banią, albo na ognisku zamkniętem szklanną ścianą, jakie używane bywają w chemicznych laboratoryach.

Opis postępowania, o zachowanie którego w tajemnicy upraszano, znajduje się w c. k. archiwie przywilejów.

Izba uchwala zawiadomić o tem miejscowych handlarzy towarami żelaznemi.

X. Na wniosek czerniowieckiej Izby handlowej o poparcie jej podania do wys. Ministerstwa handlu względem rychłego zaprowadzenia w Austryi sądów pokoju, Izba uchwala wnieść do Ministerstwa równobrzmiącą prośbę, zastrzegając jednak obieralność sędziów pokoju. Na wniosek bowiem czerniowieckiej Izby, aby sędziowie mianowani byli, jak w Rosyi, od rządu, Izba zgodzić się nie może, gdyż takie oktrojowanie zwichnęłoby właśnie tyle pożądaną instytucyę. Izba uważa tę sposobność za dogodną do ponowienia swoich życzeń, kilkakrotnie już wniesionych i także w bieżącym roku na nowo poruszonych, a mianowicie: względem reorganizacyi sądów, zaprowadzenia nowej procedury cywilnej i samoistnego sądu handlowego we Lwowie.

XI. Izba uchwala porozumieć się z komitetem towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, jakie zmiany pożądaneby były w ustawie o upodatkowaniu wódki, aby stosownie do objawionych życzeń właścicieli gorzelń odpowiednie poczynić ku temu wnioski u wys. rządu.

XII. Na odnośne zapytanie sądu obwodowego w Stanisławowie Izba uchwala odpowiedzieć, że Marek Preminger et Samuel Zimmer w Buczaczu, tudzież Efroim Stern w Leszczance winni są zaprotokołować swe firmy i to nie tyle z tytułu wykazanej dzierzawy gorzelni, jak raczej z powodu prowadzonego przez nich obszerniejszego handlu produktowego.

XIII. Na wezwanie wys. Ministerstwa handlu do objawienia zdania, czy w obec orzeczonej przez niemiecki związkowy sąd wyższy handlowy w Lipsku nieważności dla niemieckich żyrantów francuskiej ustawy z 13. sierpnia 1870 o przedłużenie terminu wypłacalności weksli, nie należałoby także dla obrony austryackich żyrantów francuskich weksli przeprowadzić przez rząd austryacki równe traktowanie francuskiego moratoryum wekslowego, — Izba uchwala nie doradzać podobnego kroku, gdyż istniejące ustawy w tej mierze są dostateczne i zresztą wyrokom sądowym w ewentualnych pojedynczych wypadkach przesądzać nie powinno się. Czy austryjaccy właściciele lub też żyranci weksli francuskich przez moratoryum francuskie poniosą jakie straty i jak wysokie, nie da się nawet przybliżenie oznaczyć, ponieważ nie można skonstatować dotyczących wartości wekslowych, ani też stosunków, w których austryackie firmy występują jako dłużnicy lub wierzyciele

Przy różnem zapatrywaniu się stron kompetentnych za i przeciw ważności francuskiego moratoryum wekslowego, Izba radzi nie poruszać tej sprawy, a pozostawić sądom, które w danym razie pójdą może same za orzeczeniem niemieckiego związkowego sądu wyższego handlowego i zagrożone interesa żyrantów austryackich odpowiedniemi wyrokami wezmą w opiekę.

XIV Izba powzięła do wiadomości oświadczenie p. prezydenta, że dla zebrania materyału do wykazania niedogodności i nadużyć na gal. kolejach żelaznych rozesłano do kupców cyrkularz z zaproszeniem, aby wszelkie zażalenia dotyczące nadsełali pod adresem lwowskiej Izby handlowej

Telegram Gazety Lwowskiej.

Tarnopol, 27. lipca wieczorem. Komisya techniczna, która dzisiaj objeżdżała przestrzeń kolei żelaznej ze Złoczowa do Tarnopola, znalazła wszystko w doskonałym stanie. Otwarcie tej przestrzeni dla ogólnego obrotu nastąpi niezawodnie 1. sierpnia.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Ems, 27. lipca Cesarz Wilhelm wyjeżdza d. 1. sierpnia przez Koblencyę, do Wiesbaden i Homburga; d. 7. sierpnia uda się przez Salzburg do Gastein, gdzie trzy tygodnie zabawi.

Paryż, 26. lipca. Juliusz Favre obstaje przy swojej dymisyi; nie wiadomo jeszcze, ktoby go zastąpił. Zaprzeczają pogłosce o podaniu się do dymisyi ministrów sprawiedliwości Dufaure i oświecenia Juliusza Simon, oraz innych ministrów. Prywatne korespondencye ajencyi Havasa z Wersalu dozwalają przypuszczać, że rozprawy izby nad opodatkowaniem płodów surowych odroczonemi zostaną do przyszłego zebrania się zgromadzenia.

Paryż, 26. lipca. „Journal officiel“ ogłasza nominacyę arcybiskupa w Tours Guiberta, arcybiskupem paryskim. Dziennik ten dodaje: „Msgr Guibert przed przyjęciem tej godności udał się do papieża, jak należało uczynić, a wszyscy będą umieli ocenić szczególną przyzwoitość tego kroku wśród bolesnych okoliczności, w jakich się znajduje stolica święta. Papież objawił zupełne swoje pod tym względem zadowolenie.“

„Gazette des Tribunaux“ ogłasza wyrok sądu kasacyjnego w sprawie prezesa Devienne. Wyrok mówi, że Devienne nie miał żadnego udziału w układach mu zarzuconych (o usunięciu dokumentów tyczących się dziecka pani Belanger. *Red.*), lecz wyłącznie podjął się misyi pojednawczej w rodzinie cesarskiej, a tem samem nie skomprowitował godności stanu sędziowskiego, lecz owszem dokonał czynu dobrego i zacnego.

Paryż 27. lipca. Na zgromadzeniu narodowem wzięto pod rozbiór wniosek Reveura, aby zastąpić cła od tkanin i płodów surowych podatkiem dochodowym i podatkiem od soli. Wniosek ten odesłano do komisyi budżetowej. „La France“ donosi, że Bismark przyrzekł odwołać wojska z okolicy Paryża do dnia 31. sierpnia. Listy z Rzymu mówią, że papież zadowolonym jest z mianowania arcybiskupa Guiberta arcybiskupem paryskim. Papież wyraził się w obec pewnej wysoko położonej osoby z zadowoleniem o stosunkach swoich do Thiersa i Favra. Odpowiedź Papieża dana akademii religijnej, w której powiada, że papiestwo nie marzy o odzyskaniu swojej władzy rozjemczej, jaką posiadało w wiekach średnich, uważaną jest za umyślną odprawę

daną dziennikom ministeryslnym berlińskim i monachijskim.

Florencya, 26. lipca. Dzienniki niektóre zapewniają, że kardynał Antonelli powołał biskupa orleańskiego Dupanloup do Rzymu. Zapewniają, że kwestya kopalń w Laurion jest na drodze załatwienia. (Rząd zaprowadzając nową ustawę górniczą opartą na regale, pozbawił tem samem dzierżawców kopalń w Laurion, między którymi są Włosi, prawa exploatacyi, i ztąd wynikł spór Włoch z Grecyą. Red.) Wszystkie dzienniki zajmują się uchwałą zgromadzenia narodowego wersalskiego, rozmaicie je oceniając i tłumacząc.

Madryt, 26. lipca. Senat i kongres odroczyły się do dnia 1. sierpnia.

Konstantynopol, 27. lipca. Kilkanaście batalionów wyruszyło do Skadaru (Scutari), jakoby w skutek obawy wybuchu powstania w Albanii za porozumieniem się z Czarnogórą. — Doniesienia z Teheranu z dnia 7. b. m. malują okropność tamecznego stanu rzeczy. Cholera, tyfus i głód dziesiątkują ludność. W Ispahanie i Szyrazie mieszkańcy dopuszczają się ludożerstwa na własnych dzieciach. Wojska obsaczają cmentarze, aby przeszkodzić wykopywaniu trupów dopieroco pogrzebanych. Wreszcie wybuchła tam dżuma.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Ledochowski R., z Rossyi. — Dembowski Z., z Rokicinicy. — Petrowicz K., z Wołostkowa. — Zagórski A., z Rossyi.

Hotel europejski: P. Zubr J., z Kłodna.

Hotel angielski: Pp. Cieński L., z Okna. — Janocha Antoni, z Strzylcza. — Ligęza T., z Dąbrowy. — Rojewscy Konstanty i Kazimierz, z Cieszanowa.

Hotel Langa: Pp. Nidjol J., c. k. nadpor., z Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27 lipca.

Pp. Książę Soutzo G., do Jass. Hr. Chołoniewski J., do Krakowa. — Hr. Łączyński K., do Kukorza. — Hr. Potocki A., do Krakowa. — Hr. Rej W., do Widełek. — Br. Hohendorf K., do Sintruminea. — Zacetzky K., radca dworu, do Petersburga. — Dr. Wienkowski J., c. k. lekarz sztabowy, do Sanoka. — Orłowski Z., Dr. praw, do Krakowa. — Czarkowski A., do Krakowa. — Birzon D., do Jass. — Dwernicki G., do Żółkwi. — Grabowski F., do Krakowa. — Kouchnikof G., do Rosyi. — Markiewicz E., do Multan. — Szmuk K., do Królestwa

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
25	727·27	726·85	724·48	726·20	17·5	17·0	16·5	17·00	13 0	12 3	12·1	12·47	88	86	87	87·0	10	10	7	9 0	O 1	S 1	S 1	5	7	6	6·0	32·50 ⋮

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(Złote austryackie; oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
D. 27. lipca. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	248	25	249	25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	25	175	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	121	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	75	85	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	25	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	90	75	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	10	75	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	76	9	83
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62¼	1	63¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. lipca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.—	69.15
od kwietnia do października po 5%	69.—	69 15
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	296.50	297.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	296 50	297.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.75	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.90	104 10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.75	113 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	133.10	133 30
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73 75	74 25
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	76.—	76.50
Węgier	79.40	79.80
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	251.80	252.20
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	284.90	285.10
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	933.—	936.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	767.—	769.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	582.—	583.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.—	221.50
Płn. kolej po 1000 zł. w. a.	2140	2150
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.—	249.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	419.—	419 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180.70	180.90
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.90	92.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	106.75	107 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.10	101 30

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	176 75	177.25
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100. —	101.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16 —	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32 —	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.25	103 35
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 50	103.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.60	103.70
Hamburg za 100 M. B.	90 70	90.70
Londyn za 10 ft. szt.	122 80	122 90
Paryż za 100 fr.	48.15	48 25

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ poł. wagi	5.85	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.81	9.81½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	121.35	121.70

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	40
„ „ w srebrze	69	05
Losy z 1860 roku	103	—
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	284	70
Londyn 10 funtów szterlingów	122	55
Srebro	121	50
Napoleondor	9	79
Dukat	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1743 2—3) **Edykt.**

L. 27055. C. k. krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszym edyktem do publicznej wiadomości, że uchwałą z dnia dzisiejszego w celu zaspokojenia wywalczonej przez J Jerzego Stuböcka przeciw Julii Katarzynie dw. im Krajczyckiej zamężnej Piszek pretensyi wekslowej 417 zł. 51 kr. w. a. wraz z odtetkami po 6proc. od dnia 30. kwietnia 1866 bieżącemi, tudzież kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 19 zł. 85 kr., 23 zł. 65 kr., 5 zł., 3 zł. 9 kr. i 6 zł. 72 kr. w. a, nakoniec obecnie w kwocie 22 zł. 48 kr. w. a. przyznanemi kosztami egzekucyjnemi publiczna sprzedaż realności pod l. 238 m. we Lwowie, służącej tejże pretensyi za hipotekę dozwoloną została, która to sprzedaż w c. k. sądzie krajowym jako handlowym we Lwowie w dwóch terminach, a to: na dniu 15. września i na dniu 13. października 1871, każdą razą o godzinie 10tej zrana przedsięwziątą będzie, że za cenę wywołania wartość szacunkowa sprzedać się mającej realności w kwocie 25955 zł. 80 kr. wal. a., zaś jako 10tą część tejże wartości szącunkowej, to jest kwota 2595 zł. 58 kr. w. a. ustanowione są.

O czem się strony sporne i wszystkich wierzycieli tabularnych, tudzież tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna wcale lub na czasie doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 8. maja 1870 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Hilbrichta z zastępstwem p. adwokata Dra. Waldmana zawiadamia.

Lwów, dnia 31. maja 1871.

(1730 —3) **Ogłoszenie.**

L. 1046. Dnia 3go sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem odbędzie się w ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej (w zabudowaniu cłowem, ulica łyczakowska) przedaż do 150 cetnar. papieru wyszkartowanego, jako to: akta, książki i inne nieużyteczne pisma.

Sprzedaż odbędzie się na tym dniu zwyczajną ustną licytacyą, lecz i pisemne oferty uwzględnione będą, które najpóźniej do dnia 2. sierpnia 1871 po południu oddane zostały.

Poręczne (wadyum) wynosi 100 zł.

Lwów, dnia 24. lipca 1871.

Kundmachung.

Nr. 1046. Am 3. August 1871 um 10 Uhr Vormittags werden beim Oeconomate der k. k. Finanz-Landes-Direction (Hauptzollamtsgebäude) beiläufig 150 Zentner Scartpapier, bestehend aus ausgeschiedenen Acten, Bücher und sonst unbrauchbaren Druckschriften veräußert.

Die Scart-Veräußerung wird an diesem Tage nur mittelst mündlichen Anbothen vorgenommen.

Es werden aber auch schriftliche Offerten berücksichtigt, welche bis zum 2ten August 1871 — 2 Uhr Nachmittags einlangen.

Das Vadium beträgt 100 fl.

Lemberg, am 24. Juli 1871.

(1734 3—3) **Konkurs.**

L. 974-Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Podgórzu opróżnioną została posada sędziego powiatowego z roczną płacą 1500 zł. a względnie 1300 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie w przeciągu 14 dni od trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie wiedeńskiej.

Kraków, dnia 23. lipca 1871.

(1744 1—3) **Edykt.**

L. 30099. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia niniejszem p. Erazma Lelowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 23. lutego 1870 l. 5006, którą zaintabulowanie sumy wekslowej 1500 zł. w. z przyn. dla Tauby Ettingerowej, stanie biernym sumy 300 duk. z przyn. dla Erazma Lelowskiego na Siemiginowie hipotekowanej, dozwolonem zostało, kuratorem dla niego p. adwokata Dra. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra Dzidowskiego ustanowiono i kuratorowi uchwałę tę tabularną doręczono.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 21. czerwca 1871.

(1745 1—3) **Edykt.**

L. 2145. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje Iwana Łysego z Nastasowa za marnotrawcę i ustanawia mu kuratora w osobie Stefana Rakoczego.

Co się do wiadomości podaje.

Mikulińce, dnia 21. lipca 1871.

(1746 1- 3) **Edykt.**

L. 12816. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Konstantego Rejowicza, że przeciw niemu i masie krydalnej Antoniego Dobrzańskiego — Edward Rotter obywatel w Krakowie wniósł pozew wywołanej o uznanie własności i wydanie z depozytu sądowego sumy 475 złr. w a.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Konstantego Rejowicza jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżoznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał

Kraków, dnia 17. lipca 1871.

(1747 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 14220. C. k. sąd krajowy w Krakowie odnośnie do edyktu z dnia 18. lipca 1871 l. 13689 zawiadamiającego o otworzeniu konkursu na majątek G. F. Nachowskiego kupca w Bochni, podaje do publicznej wiadomości, iż ze względu, że p. adwokat Dr. Kostheim przeniósł swoją siedzibę z Bochni do Rzeszowa, c. k. sąd krajowy uwalnia go od obowiązków tymczasowego zarządcy masy krydalnej G. F. Nachowskiego i w miejsce jego mianuje zarządcą masy krydalnej p. G. F. Nachowskiego p. adwokata Dra. Marcelego Kwiatkowskiego w Tarnowie z pozostawieniem substytucyi w osobie p. adwokata Dra. Markiewicza w Krakowie.

Kraków, dnia 26. lipca 1871.

(1748 1—3) **Edykt.**

L. 1570. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 24go marca 1871 l. 10732 Wasyl Mediuk, gospodarz gruntowy w Nowym dworze Nr. 34 za marnotrawcę uznany został i z powodu tego dla niego równocześnie Pawła Kota z Nowegodworu za kuratora ustanawia się.

Z c. k sądu powiatowego.

Bełz, dnia 31. maja 1871.

(1749 1—3) **Edykt.**

L. 29315. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że Włodzimierz Ustrycki wniósł pozew pod dniem 28go maja 1871 do l. 29315 prośbę przeciw spadkobiercom Jakóba Kopystyńskiego, a to Małgorzacie Łosiowej, Antonienu Wieniawskiemu, Franciszkowi Wieniawskiemu, Ewie z Wieniawskich Suchodolskiej, Maryannie z Wieniawskich Sobieszczańskiej i spadkobiercom tychże z nazwiska i miejsca pobytu nieznanym, tudzież przeciw spadkobiercom Anny Górskiej z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym, ażeby w 14 dniach wykazali, iż prenotacya sumy 12000 zł. polsk. z przynal. na rzecz ich uchwałą z 9go listopada 1789 do l. 22062 dozwolona usprawiedliwione jest lub w usprawiedliwieniu zostaje, ile że w przeciwnym razie prenotacya ta zmazaną będzie a ponieważ miejsce ich pobytu nieznanem jest, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Popiela z substytucyą pana adwokata Dra. Hilbrichta kuratorem mianował

Niniejszym więc edyktem wzywa się rzeczonych spadkobierców Jakóba Kopystyńskiego i Anny Górskiej, ażeby w należytym czasie potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi o tem donieśli, inaczej wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1871.

(1716 2—3) **Edict.**

Nr. 12339. Das k. k. Landesgericht in Krakau hat über das Gesuch des Ernst Arndt Schönfärbereibesitzers in Bielitz de praes. 29. Juni 1871 Z. 12339 die Erlassung des Edictes behufs Amortisation eines angeblich verlorenen, von Ernst Arndt an eigene Ordre ausgestellten auf Emerich Pongratz in Biała gezogenen und von ihm acceptirten über 1174 Thaler 6 Sgr. pr. Cour. lautenden, am 31. August 1871 fälligen, mit einem von Ernst Arndt gefertigten Giro in bianco versehenen Wechsels bewilligt.

Es werden somit die Besitzer dieses Wechsels aufgefordert, binnen 45 Tagen vom 1. September l. J. an gerechnet selben hiergerichts vorzulegen, und hiebei ihre Rechte zu diesem Wechsel auszuweisen, widrigens dieser Wechsel als amortisirt anerkannt werden wird.

Krakau, am 3. Juli 1871.

(1727 2 3) **Edict.**

Nr. 3830. Vom k. k. Bezirksgerichte in Biała wird kundgemacht, daß die zur Hereinbringung der dem Andreas Englert zugesprochenen Kosten 12 fl. 13 kr. mit hiergerichtl. Bescheid vom 28. Februar 1871 Z. 1238 bewilligte executive Feilbiethung der dem Andreas Klimczak gehörigen in Lipnik sub Nr. 190 neu 117 alt gelegenen Realität am 16 September, 14. October und 13. November, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den darin enthaltenen Bedingungen abgehalten werden wird.

Biała, am 29. Juni 1871.

(1731 2—3) **Edykt.**

L. 7903. C. k sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Samuela Reichmann, właściciela dóbr Tarnawy niżnej, z miejsca pobytu niewiadomego iż tutejszo sądową uchwałą z dnia 10. maja 1871 l. 4464 na zaspokojenie wierzytelności pierwszej austryackiej kasy oszczędności w Wiedniu w ilości 7500 złr. m. k. z przyn przeciw Waleryanowi Kieszkowskiemu wygranej, przymusowa sprzedaż dóbr Tarnawy niżnej, obecnie p. Samuela Reichmann własnych, tej wierzytelności za hipotekę służących, dozwoloną została, i iż gdy jego miejsce pobytu niewiadomem jest, dla niego celem doręczenia tej uchwały jako też i późniejszych uchwał w tej sprawie zapaść mogących kuratora w osobie p adwokata Dra. Chamaides z zastępstwem p. adwokata Illasiewicza się ustanawia, któremuto kuratorowi wyżej powołana uchwała doręcza się.

Przemyśl, dnia 24 lipca 1871.

(1732 2- 3) **Edykt.**

L. 28364 - 784. C k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem niewiadomego co do życia i miejsca pobytu Jana Jaźwieckiego, a względnie tegoż również nieznanych spadkobierców, że temże równoczesną uchwałą na prośbę Herminy Wiederwaldowej de praes. 24go maja 1871 Nr. 28364 polecono, aby w przeciągu 14 dni wykazali, że prenotacya obowiązku solidarnego p. Katarzyny Beatryki dw. imion Wartyńskiej zapłacenia dnia 8. lipca 1863 sumy wekslowej 133 zł. w. a. jak Dom. 146. pag. 392 n. 93. on. na rzecz Jana Jaźwieckiego uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje i że dotyczącą uchwałę panu adwokatowi Drowi Popielowi jako równocześnie z substytucyą p adwokata Dra. Manscha dla nich ustanowionemu kuratorowi się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. czerwca 1871.

(1736 2—3) **Edykt.**

Nr 8838. C. k sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy następujących wedle podania zagubionych obligacyi jako to:

1. Obligacyi długu wojennego wschodnio-galicyjskiej z daty 1. listopada 1802 Nr. 866 na rzecz gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 47 reń. 15 kr. opiewającej i na dniu 1. grudnia 1865 r. Ser. 484 wylosowanej.

2. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 12. września 1793 Nr. 5129 na rzecz gminy Nieszkowice wystawionej, na 9 reń. opiewającej, i na dniu 1 maja 1847 r. Ser. 487 wylosowanej.

3. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 24. sierpnia 1793 Nr. 4957 na rzecz gminy Nieszkowice wystawionej, na 10 reń. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

4 Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej z daty 28. lutego 1794 r. Nr. 2306 na rzecz gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 38 reń. 30 ct opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

5. Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej z daty 29. stycznia 1795 r. Nr. 500 na rzecz poddanych gminy Nieszkowice w duplikacie wystawionej, na 41 reń. 45 kr. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

6 Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 1. listopada 1827 r. Nr. 630, 2305, na rzecz poddanych gminy Nieszkowice wystawionej, na 31 reń. 15 kr. opiewającej, i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej.

7 Obligacyi za dostarczenie naturaliów, dwuprocentowej, z daty 1. listopada 1829 r. Nr. 4055/1002 na rzecz poddanych gminy Nieszkowice wystawionej, na 81 reń. 15 kr. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 r. Ser. 487 wylosowanej.

Ażeby pomienione obligacye w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. marca 1871.

(1737 2 3) **Edykt.**

L 27243 - 23681. C. k sąd krajowy uwiadamia niniejszem, że postępowanie amortyzacyjne co do listów zastawnych z kuponami towarzystwa galic. kredytowego ziemskiego Ser. III Nr. 20029, 20030 w edykcie z dn. 2go kwietnia 1870 do l. 16138 w Gazecie lwowskiej Nr. 95. 96 i 98 umieszczonym powołanych równocześnie zostało zniesionem i odwołuje się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. lipca 1871.

(1738 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3875. Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 8go lipca r. b. l 16813 zezwoliło na utworzenie samoistnej apteki w miasteczku Radymnie jako przemysłu do osoby przywiązanego.

Do obsadzenia tej apteki rozpisuje się konkurs do 20. sierpnia b r.

Podania należycie dokumentowane wniesione być mają przed upływem powyższego terminu do tutejszego c. k. starostwa.

Z c. k. starostwa.

Jarosław, dnia 18. lipca 1871.

(1739 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 12321. Z dniem 1go sierpnia 1871 zaczną obiegać między Ulanowem a Niskiem codzienne posyłki piesze w następującym porządku:

Z Ulanowa o 1 godzinie 30 m. po połudn.
w Nisku o 3 godz. po połudn.
Z Niska o 8 godz. 45 m. rano.
w Ulanowie o 10 godz 15 m przed połudn.

Rzeczonemi posyłkami będzie można przesyłać listy wszelkiego rodzaju, dalej przesyłki wartościowe bez ograniczenia wartości, lecz tylko do 5 funtów wagi pojedyńczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. krajowej dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 21. lipca 1871.

Kundmachung.

Nr. 12321. Vom 1ten August 1871 angefangen wird zwischen Ulanów und Nisko eine tägliche Fußbothenpost in nachstehender Ordnung verkehren:

Von Ulanów um 1 Uhr 30 Min. Nachmittags
in Nisko „ 3 „ — „ „
Von Nisko „ 8 „ 45 „ Früh.
in Ulanów „ 10 „ 15 „ „

Mit dieser Fußbotenpost werden Briefpostsendungen aller Art, dann Fahrpostsendungen ohne Einschränkung des Werthes, jedoch nur bis zum Einzelngewichte von 5 Pfund befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post Direction.

Lemberg, am 18. Juli 1871.

(1740 2—3) **Konkurs.**

Nr. 463. W celu obsadzenia posady sekretarza przy urzędzie gminnym miasta Kutt z roczną pensyą 400 złr. w. a. rozpisuje się konkurs do ostatniego sierpnia 1871.

Ubiegający się o te posadę powinni wykazać znajomość języka polskiego i niemieckiego oraz przepisów administracyjnych.

Podania w oznaczonym czasie do urzędu gminnego w Kutach na ręce burmistrza wniesione być mają.

Kuty, dnia 20. lipca 1871.

(1741 2—3) **Edykt.**

Nr. 8002 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia, iż Maria Horchitz pod dniem 21. marca 1871 do l. 3592 prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wexlową 300 złr. w. a przeciw Michałowi Br. Dulskiemu wniesła, i że tej proźbie tntejszo sądową uchwałą z dnia 22. marca 1871 l, 3592 zadość uczyniono.

Ponieważ jednak wspomniony nakaz zapłaty pozwanemu z powodu nieznajomego miejsca pobytu doręczony być nie mógł, ustanawia się dla tegoż kuratora w osobie adw. p. Dr. Sternklara z substytucyą adw. p D. Mautla i wzywa się go niniejszem, by o swoim pobycie sądowi dał znać i pełnomocnika ustanowił, i temuż lub kuratorowi pisma lub dowody ku swojej obronie służące udzielił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał

Tarnopol, dnia 12. lipca 1871.

(1742 2—3) **Edykt.**

Nr. 3005 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Oświęcimie uwiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Antoniego i Karola Klekociuskich, dla których prawo zastawu kwot 214 złr. 23 $\frac{1}{2}$ ct m. k. i 228 złr. 23 $\frac{1}{2}$ w stanie biernym realności pod Nr. k. 228 w Oświecimie zaintabulowanem jest, że c. k. notaryusz p Franciszek Niemczewski i Zofia Klekocińska do tutejszego sądu podanie o odłączenie parceli w objętości 34[] sążni z tej realności i otworzenie dla tej parceli osobnego ciała tabularnego bez przeniesienia hipotek na realności pod Nr. k. 228 w Oświęcimie uwidocznionych wnieśli, i wzywa się oraz w ślad § 3 ustawy z dnia 6. lutego 1869 r. oddz. VIII L. 17 Dz. pr. p. Antoniego i Karola Klekociuskich, żeby w przeciągu 2 miesięcy od dnia 3 umieszczenia edyktu w gazecie krajowej licząc przeciw temu zamierzonemu odłączeniu swoje zarzuty ustnie lub pisemnie wnieśli, inaczej bowiem w ślad tej ustawy przyjętoby że oni na odłączenie w sposób zamierzony zezwalają, i że się swoich praw zastawu co do odłączyć się mającej parceli z tym dniem zrzekają z którym tabularne odłączenie nastąpi. Kuratorem został równocześnie dla nich p. Dr. Gustaw Nowak adw. kraj ustanowionym którego o miejscu pobytu uwiadomić mają.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 8. lipca 1871.

Z drukarni E. Winiarza.